

RUIMTELIJKE OPBOUW VAN HET PROTON/ELEKTRON MET VIJF QUARKS

Annihilatie; de **Achilleshiel** van deeltjesversnellers:

Ir. A.P.B Uiterwijk Winkel *) **) ***)

*) Met dank aan de opmerkingen van Frank Roos,

**) Met dank aan Adarshi Yadava voor de figuren,

***) Auteursrechten

1) INLEIDING:

Sinds 2003 verschijnen artikelen in de wetenschappelijke tijdschriften die uitgaan van een proton dat is opgebouwd uit 5 quarks in plaats van de gebruikelijke 3 quarks. De afbeeldingen van de structuur van het proton zijn conform wat gangbaar is in de literatuur met down en up quarks. Zie de literatuurverwijzingen. Het uit vijf quarks bestaande proton wordt blijkbaar geaccepteerd hoewel duidelijke drie dimensionale structuren en afbeeldingen daarvan ontbreken.

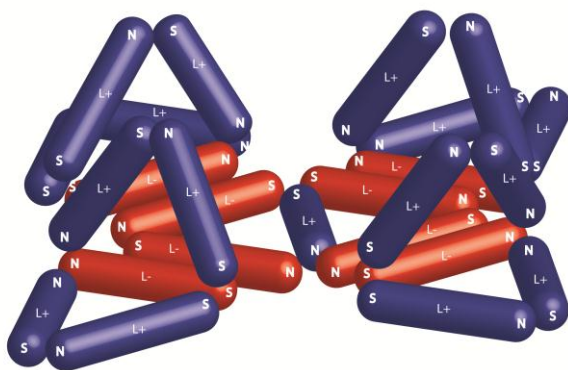
2) RUIMTELIJKE OPBOUW VAN HET PROTON/ELEKTRON:

Op 31 december 2008 heeft de auteur document F1 met het subatomaire Elementair Deeltjes Model (EMD 2008) geplaatst op zijn website www.uiterwijkwinkel.eu. In document F1 zijn tevens duidelijke drie dimensionale ruimtelijke afbeeldingen opgenomen van het (anti)proton en die het (anti)elektron. Alle deeltjes zijn opgebouwd met vijf quarks in plaats van de gebruikelijke drie quarks. Zie de bijgevoegde **figuren 1, 2, 3 en 4** die dezelfde zijn als de **figuren 12 – 15** van document F1.

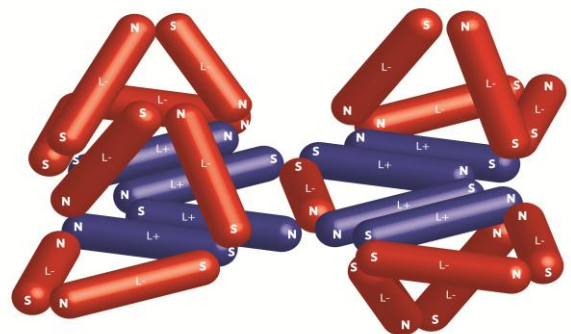
Hoewel experimenteel nog geen enkele aanwijzing is gevonden, dat het elektron een samengesteld deeltje zou zijn, gaat de auteur daar wel van uit. Het proton en het elektron hebben dezelfde basisstructuur. Beide deeltjes materie zijn opgebouwd uit vier gewone quarks gesitueerd rond één centraal gelegen antiquark. De krachtenstructuur van deze deeltjes bestaat steeds één binding (elektrisch of magnetisch) in combinatie met één wederzijdse afstoting (ook magnetisch of elektrisch). Het proton en het elektron zijn daarmee zodanig opgebouwd dat die vier gewone quarks onderling *geen enkel fysiek contact* kunnen maken met het centraal gelegen antiquark.

In de visie van de auteur zijn alle gewone quarks en hun antiquarks weer opgebouwd uit 5 strings in een ruitvorm en in een verhouding van hetzij 4 gewone strings (blauwe staafjes) rondom 1 antistring (rode staafje) hetzij 4 antistrings rondom één gewone string. Door de krachtenopbouw kunnen de strings en antistrings elkaar niet fysiek raken hoewel ze uiterst dicht bij elkaar verkeren en daarmee wordt annihilatie voorkomen.

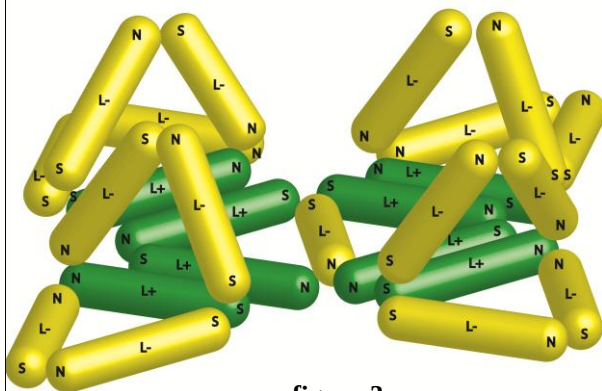
Hoewel de gewone quarks en het antiquark vlak bij elkaar verkeren verhinderen deze vaste combinaties van één aantrekkende kracht met één afstotende kracht ieder fysiek contact. Sterker; de in de **figuren 1, 2, 3 en 4** aangegeven bouwwerken van strings en quarks resulteren in een uitzonderlijk stabiele constructies van het proton/elektron en van hun antivormen. In het heelal zijn dit de enig denkbare stabiele deeltjes en enig mogelijke, stabiele, bouwstenen van (anti-)atomen en zwart-gat atomen.

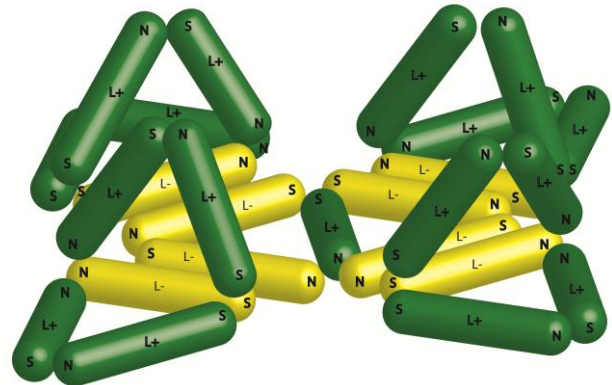
figuur 1
Het proton

figuur 2
Het antiproton

figuur 3
Het elektron

figuur 4
Anti-elektron

Alle andere bouwwerken van subatomaire deeltjes zijn qua krachtenstructuur instabiel. Ze vallen vroeg of laat via inwendige annihilatie uiteen in kleinere deeltjes en in fotonen. Deze vier stabiele bouwstenen van de **figuren 1, 2, 3 en 4** van het (anti-)atoom zijn, volgens de auteur, allemaal opgebouwd uit 625 fotino's, 125 fotonen, 125 rotorfotonen, 25 strings en 5 quarks. Zie daarvoor document F1 www.uitervijkwinkel.eu.

In het heelal berust alle vormen van materie op een even groot aantal gewone protonen en gewone elektronen.

-) De beperking van de deeltjesversneller:

In deeltjesversnellers met protonen, zoals de Large Hadron Collider (LHC), vallen de botsende protonen uiteen in hun vijf quarks, vier gewone en één antiquark. Dat antiquark annihileert direct met één van gewone quarks en dan blijven slechts 3 gewone quarks over! Dat antiquark ontbreekt dus volledig bij de detectie!

Ook op het lagere niveau van strings (blauwe staafjes in de figuren) en antistrings (rode staafjes) vindt annihilatie plaats.

Vanwege die onvermijdelijke annihilatie komt men met een deeltjesversneller nimmer uit op deze uitzonderlijke constructie van vier gewone quarks en één antiquark met onderliggende 17 strings en 8 antistrings zoals aangegeven in **figuur 1**!

-) Het elektron heeft ook een onderliggende structuur:

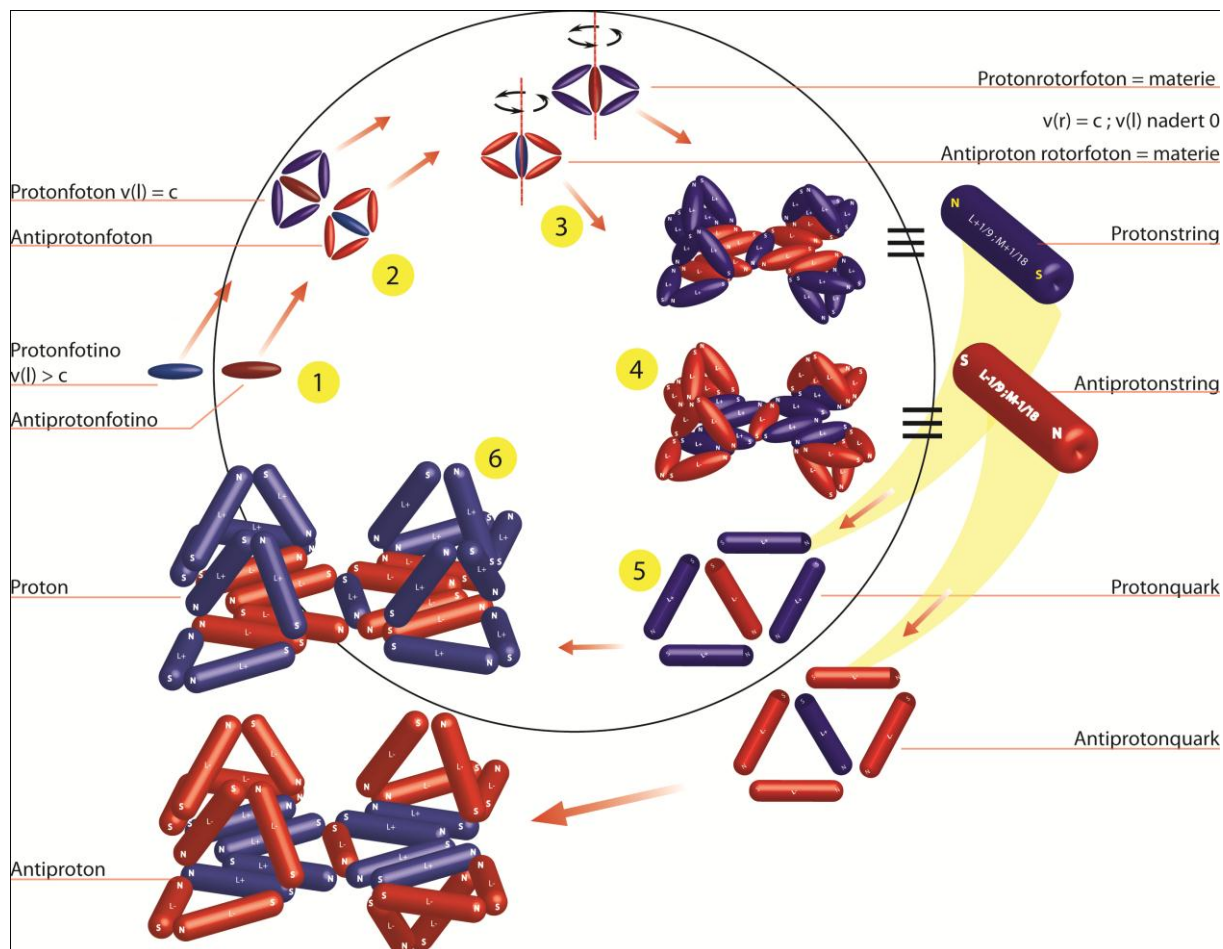
Van het elektron heeft de wetenschap nog geen onderliggende structuur vastgesteld. Dit deeltje lijkt een puntlading. Het elektron en anti-elektron kunnen wel annihileren en beide deeltjes worden daarbij omgezet in gammafotonen. Het elektron en anti-elektron eveneens zijn opgebouwd uit onderliggende lagen die eindigen op het niveau van fotonen. Volgens de auteur is de ruimtelijk opbouw van het elektron precies hetzelfde als die van het proton.

-) Alle stabiele deeltjes materie hebben exact dezelfde basisstructuur:

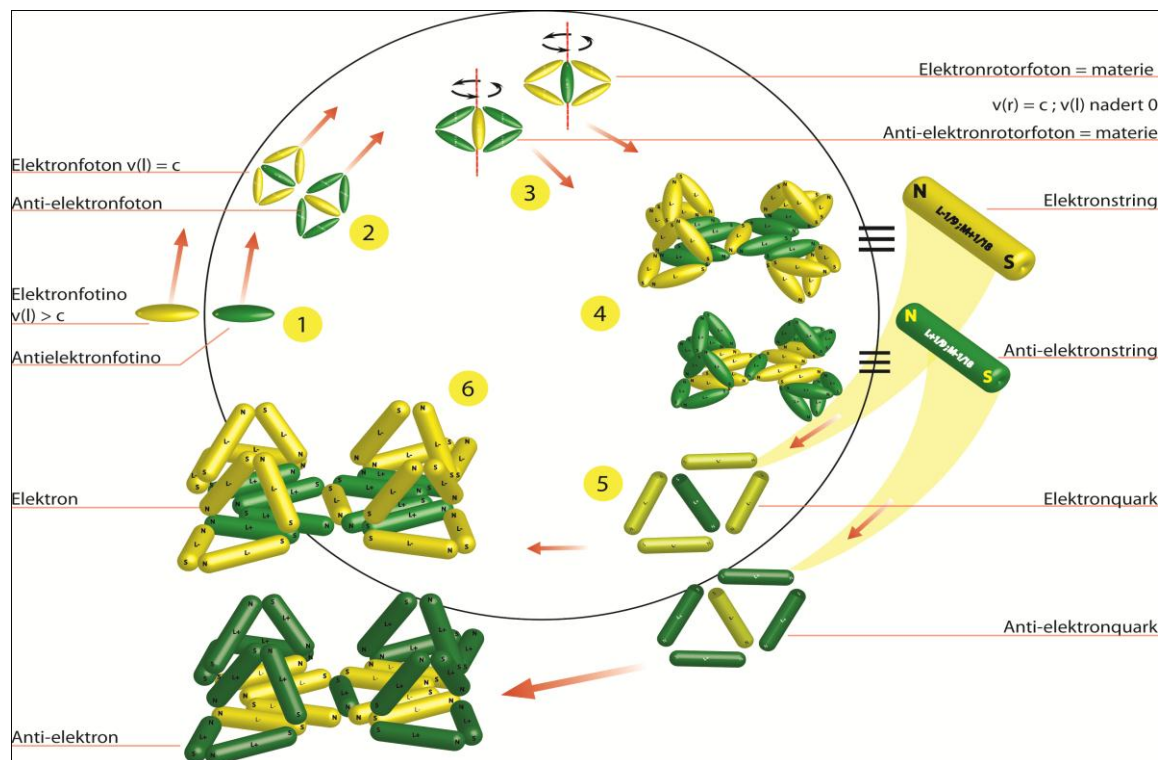
Het door de auteur afgeleide en geconstrueerde (anti)proton en (anti)elektron hebben exact dezelfde basisstructuur en zijn steeds opgebouwd uit 5 quarks en dat is reeds in 2008 in **document F1** gepubliceerd op www.uitervijkwinkel.eu.

In de hier bijgevoegd **figuren 6 en 7** is in het kort weergegeven hoe in het heelal in zes stappen en in een periode van miljoenen tot miljarden jaren het proton en het elektron worden opgebouwd vanaf het laagste niveau van fotino's. Zo'n inzichtelijke en gedetailleerde opbouw van materie c.q. van het proton/elektron uit fotonen/energie ontbreekt volledig in de relativiteitstheorie en in de huidige Big Bang theorie!

figuur 5: De opbouw in het heelal van het proton en antiproton vanuit proton fotino's en infraroodfotonen

figuur 6: De opbouw in het heelal van het elektron en anti-elektron vanuit elektron fotino's en lichtfotonen

Stap 1: Twee typen fotino's; proton en elektronfotino's:

De kleinste massa deeltjes zijn de elektronfotino's en de protonfotino's die als deeltjes equivalent zijn aan het neutrino. Het proton en elektron zijn opgebouwd uit in totaal 625 fotino's, 125 fotonen, 125 rotorfotonen, 25 strings en 5 quarks. De beide protonfotino's hebben een $2,95 \times$ zo grote massa als het elektronfotino.

Deze fotino's van het proton en van het elektron hebben als fysische kenmerken: 1) *massa*, 2) *elektrische lading*, 3) *magnetische spin*, 4/5) *lineaire snelheid/kinetische energie* als deeltje en 6) roteren deze deeltjes met een standaard snelheid linksom (LO) of rechtsom (RO) hun lengtes.

-) Rotatie genereert lading en magnetische spin:

Deze vaste basisrotatie genereert middenin alle massa deeltjes/fotino's een elektrische lading en langs de lengte-as een magnetische spin. De vaste basisrotatie van de fotino's (LO) en (RO) valt niet op te heffen en evenmin kan hun elektrische lading en magnetische spin worden verwijderd. Het opheffen van de basisrotatie zou de elektrische lading en magnetische spin van de fotino's geheel doen verdwijnen en dan zouden volledig inerte massadeeltjes ontstaan. Binnen de heelalcyclus zou dat onacceptabel zijn.

Beide typen *protonfotino's* (LO) en (RO) hebben dezelfde massa doch vanwege de rotatie (LO) en (RO) zowel een tegengestelde lading als een tegengestelde magnetische spin. Gelijke massadeeltjes (LO) en (RO) trekken elkaar dus wederzijds aan en binden zich aan elkaar maar daarbij kunnen elkaars basisrotatie niet opheffen of annihileren.

-) Vaste breukdelen:

Alle fotino's hebben als elementaire kenmerken: a) $1/625^e$ van de massa, b) $1/81^e$ van de elektrische lading en c) dezelfde magnetische spin van het (anti)proton dan wel van het (anti)elektron. Als vrije deeltjes bezitten deze fotino's verder d) een hoeveelheid kinetische energie en bewegen ze zich e) met een grote snelheid door het heelal dwars door alle materie heen. Bij losse fotino's is die snelheid in ieder geval (veel) groter dan de lichtsnelheid ($v \gg c$). Door hun lading en magnetische spin worden die deeltjes in het heelal afgebogen en ingevangen in banen rond met name de zwarte gaten van sterrenstelsels om daar te worden terug gevormd tot uitsluitend protonen en elektronen. Zie de heelalcyclus; **document G7** + figuren in **document G8**.

-) Deze elementaire massadeeltjes c.q. fotino's zijn niet te detecteren met de LHC:

Deze twee typen fotino's van het proton/elektron zijn vrijwel niet waarneembaar te krijgen laat staan hun fysische eigenschappen kwantitatief te meten. Deze deeltjes gaan met een snelheid groter dan de lichtsnelheid ($v \gg c$) dwars door de aarde heen.

Ondanks hun gigantische aantallen in het heelal worden deze allerkleinste deeltjes slechts heel spaarzaam geconstateerd en gedetecteerd in projecten zoals: 1) Antaris (Middelandse Zee), 2) Ice Cube (Zuidpool), 3) SNO project Sudbury in Ontario, Canada en 4) Super Kamiokande in Japan.

Bij treffers wordt een zwakke blauwe of paarse gloed waargenomen, wel Cerenkovstraling genoemd.

-1) één gerelateerd aan het infrarood fotino/neutrino van het proton (vermoedelijk de paarse gloed) en

-2) één gerelateerd aan het licht fotino/neutrino van het elektron resulterend in vermoedelijk een blauwe gloed.

Met de apparatuur van de LHC zijn dergelijke fotino's echter niet te detecteren!

Stap 2: Twee typen van fotonen:

Met beide proton fotino's met hun tegengestelde lading en magnetische spin zijn nu in een ruitvorm en in een verhouding van 4 (LO) : 1 (RO) of net andersom 4 (RO) : 1 (LO) slechts twee grotere fysische bouwwerken van fotino's te construeren in de vorm van het protonfoton of het protonantifoton. Hetzelfde geldt voor het elektronfoton en het elektronantifoton. Tussen protonfotino's en elektronfotino's zijn *onderling* geen constructies mogelijk.

Van de bouwwerken tussen gelijksoortige fotino's en antifotino's zijn uitsluitend het foton en het antifoton van het proton en die van het elektronfoton/anti-foton zijn (uitzonderlijk) stabiel en geen enkele andere combinatie.

Constructie van vijf fotino's vormen samen het foton of die van het antifoton van hetzij het proton hetzij die van het elektron.

Het foton en antifoton van het proton hebben zowel een tegengestelde lading als magnetische spin waardoor beide fotonen elkaar wederzijds aantrekken en zo samen elektromagnetische straling vormen van infrarood. Die straling bestaat dus uit twee soorten protonfotonen, het foton en het antifoton, die niet met elkaar kunnen annihilieren! Bovenstaande geldt voor het foton/antifoton van het elektron c.q. van licht.

Het foton en het antifoton vormen samen allerlei frequenties van elektromagnetische straling van *licht* (afkomstig van elektronen) en van *warmte/infrarood* (afkomstig van protonen en de atoomkern). Let erop dat lichtspectra voor één deel bestaan uit fotonen van licht/fotonen en één ander deel uit fotonen van protonen/infrarood! Het door ons waargenomen spectrum is in feite opgebouwd uit twee verschillende in elkaar overlopende spectra!

Alle typen van fotonen kunnen alleen maar met de lichtsnelheid c door het heelal bewegen. Boven die snelheidsgrens van elektromagnetische straling vallen de ruitconstructies van deze fotonen weer uiteen in hun vijf fotino's waaruit het foton is opgebouwd.

Stap 3: De overgang van materieeloos ↔ materie:

Vanuit het protonfoton en het protonantifoton zijn het *materiehoudende* (anti)rotorfoton te vormen door het foton bij zijn equator met de lichtsnelheid om zijn as te laten roteren. Die materialisatiestap is moeilijk voor te stellen. In het heelal vindt deze materialisatie stap plaats in banen rond zwarte gaten. Deze materialisatiestap ontbreekt volledig in de relativiteitstheorie en in de Big Bang theorie.

Stap 4 - 6: Steeds vaste verhoudingen van 1 : 4 of 4 : 1 de verdere opbouw van materie tot aan het (anti)proton en (anti)elektron:

Vanuit die materiehoudende rotorfotonen zijn in banen rond zwarte gaten en steeds in vaste verhoudingen van 4 : 1 of 1 : 4 nog grotere stabiele constructies te vormen. Achtereenvolgens ontstaan zo: de (anti)strings (stap 4), de anti(quarks) (stap 5) en uiteindelijk uitsluitend het proton/antiproton (stap 6). Ieder hoger gelegen niveau van opbouw levert steeds maximaal slechts twee stabiele deeltjes op; het gewone deeltje en zijn equivalente antideeltje! Alle ander deeltjes zijn steeds instabiel.

Voor het 3x lichtere/kleinere elektron fotino geldt dezelfde reeks uitmondend in het elektron/anti-elektron.

Voor de details zie **document F1** en de **figuren 1 – 15** van document F1. De hier geschetst opbouw van materie met als eindresultaat uitsluitend het proton en het elektron ontbreekt eveneens geheel in de relativiteitstheorie en in de Big Bang theorie!

-) Ordening van de vijf quarks; vier gewone quarks gegroepeerd rond één antiquark:

De, door de auteur afgeleide, protonen en elektronen bestaan uiteindelijk uit 5 quarks; 4 gewone quarks gesitueerd rond één centraal gelegen antiquark en dat levert het gewone proton en elektron op; **figuren 1 en 2**.

Bij het antiproton en anti-elektron is de constructie net andersom en bestaat deze uit 4 anti quarks gelegen rondom één gewoon quark; **figuren 3 en 4**. Hier is de volledige symmetrie zichtbaar in de opbouw van materie en antimaterie.

Het gewone proton/elektron bestaan uit 17 strings en 8 antistrings; het antiproton/anti-elektron bestaat uit 17 antistrings en uit 8 gewone strings. Alle materie en anti materie bestaat op alle niveaus uit een vaste verhouding van subatomaire deeltjes gewone materie en deeltjes antimaterie! Zie **tabel 1** van **document G0**.

-) Binnen het proton/elektron zit materie en antimaterie pal naast elkaar:

Binnen de ruimtelijke opbouw van het proton en van het elektron is op alle onderliggende niveaus steeds sprake van bindingen in de combinatie van a) één aantrekkende kracht (elektrische lading of magnetische spin) in combinatie met b) één afstotende kracht (magnetische spin of lading).

Door die consequent doorgevoerde vaste verhoudingen van 4 : 1 en 1 : 4 en de vaste combinaties van één aantrekkende kracht en één afstotende kracht kunnen de deeltjes materie en deeltjes antimaterie elkaar niet fysiek raken. Uitsluitend in de boven aangegeven configuraties met verhoudingen van 4 : 1 of 1 : 4 kunnen stabiele constructies worden gevormd uit equivalente deeltjes *materie* en *antimaterie* uiteindelijk uitmondend in slechts vier stabiele constructies: 1/2 het (anti)proton en 3/4 het (anti)elektron.

-) Opbouw van protonen en elektronen in banen rondom zwarte gaten:

De materie van het proton en elektron wordt rondom zwarte gaten in sterrenstelsels opgebouwd vanuit:

a) elektromagnetische straling, b) infraroodstraling en c) uit deeltjes straling. Dit is in de heelalcyclus nader uitgewerkt als stap 17 conform de systematiek zoals aangegeven in **document F1** en in verkorte vorm weergegeven in de **figuren 5 en 6**.

*3) WAT GEBEURT ER MET DEZE PROTONEN IN DE LHC?:

Botsen bovengenoemde protonen in deeltjesversnellers, zoals de LHC van CERN, frontaal en met voldoende snelheid tegen elkaar dan wordt de structuur van beide protonen volledig vernietigd en vallen beide protonen in eerste instantie uiteen in hun 5 quarks; vier gewone quarks en één antiquark.

Dat bij de botsing vrijgekomen antiquark annihileert, en nog voordat de detectie is bereikt, direct met één van de vier vrijgekomen gewone quarks. Bij die annihilatie worden het antiquark en het gewone quark volledig omgezet in fotonen. Bij die annihilatie verdwijnen het vrijgekomen antiquark en één van de gewone quarks *volledig uit beeld!* Alleen de bij de annihilatie vrijkomende fotonen worden gedetecteerd.

De drie overgebleven gewone protonquarks vallen tijdens de botsing nog verder uiteen in hun proton strings (blauwe staafjes) en proton antistrings (rode staafjes) van **figuur 1** en in hun nog lager gesitueerde rotorfotonen/antirotorfotonen van het proton. Daarbij ontstaan verschillende subatomaire *deeltjes materie* en equivalente *deeltjes antimaterie* van strings en rotorfotonen die ook weer met elkaar annihilieren.

Alles bij elkaar bestaat het gewone proton voor 39,2 % uit deeltjes anti materie. Van het proton kan dus maximaal 39,2 % antimaterie annihilieren met 39,2 % gewone materie. Maximaal 78,4 % van de botsende protonen kan dus via annihilatie worden omgezet in energie. Blijft in de LHC dus minimaal 21,6 % van de botsende protonen over aan brokstukken op het niveau van strings en rotorfotonen die een grote snelheid hebben. Een groot deel van alle annihilatie vindt plaats tijdens de botsing en nog voordat de vrijgekomen deeltjes de detectie ruimten hebben kunnen bereiken.

Omdat het centraal gelegen *antiquark* direct verdwijnt, zorgt annihilatie voor een volkomen vertekend beeld van de oorspronkelijke bouwstenen van het proton. Annihilatie verhindert onderzoekers om enig reëel zicht te krijgen op de werkelijke structuur van het proton.

-) Allerlei nevenruis:

Die resterend minimaal 21,6 % aan deeltjes van het proton verspreiden zich met grote snelheid en botsen tegen allerlei atomen en hun elektronenschillen aan van de meetapparatuur van dergelijke deeltjesversnellers, zoals de LHC.

Daarbij ontstaan allerlei kernreacties met de atoomkernen in de detectie apparatuur die daardoor radioactief wordt! Het resulteert tevens in het wegschieten en vrijkomen van elektronen en fotonen. Die fotonen zijn niet afkomstig van de beide botsende protonen maar ontstaan puur als gevolg van botsingen van brokstukken van het proton met atomen van de detectieapparatuur! Dat vrijkomende 'licht' vertroebelt het uiteindelijk verkregen beeld eveneens aanzienlijk!

-) In deeltjesversnellers is annihilatie onvermijdelijk:

In deeltjesversnellers valt die annihilatie van gewone quarks met hun antiquark en van andere equivalente deeltjes/materie/antimaterie op geen enkele manier te voorkomen. Annihilatie is inherent aan de methodiek van deeltjesversnellers en krachtige botsingen. Annihilatie vormt daarmee de *Achilleshiel* van alle typen van deeltjesversnellers en dus ook van de LHC.

Annihilatie reduceert het belang van deeltjesversnellers in zodanig ernstige mate dat deze methodiek als volledig ongeschikt moet worden aangemerkt voor subatomair deeltjesonderzoek!

3.1 KAN DE LHC DE OPEN EINDEN VAN HET STANDAARD MODEL INVULLEN?:

1) Geen massa bepalen via $E = mc^2$:

De vrijgekomen energie en deeltjes materie worden thans gemeten en volgens de gangbare praktijk door vertaald naar vormen van massa/materie, meestal in termen van GeV. Via dat omrekenen zijn allerlei onterechte groepen van theoretische *massadeeltjes* ontstaan in termen van GeV zoals die thans gerangschikt zijn in de huidige “massa” niveaus van het Standaard Model. De omrekening van massa via $E = mc^2$ is echter niet toegestaan. Daarmee komt het hele Standaard Stelsel ter discussie te staan.

2) Annihilatie verhindert de structuur van het proton te herleiden:

Vanuit de drie overgebleven gewone quarks van het proton en hun brokstukken en uit de deeltjes die via de omrekening van energie → massa “ontstaan” valt echter nimmer terug te geraken tot het oorspronkelijk aanwezige stabiele proton met vier gewone quarks en één antiquark van voor de botsing zoals weergegeven in **figuur 1**.

3) In de LHC zijn fotino's niet waarneembaar te maken:

Van de LHC wordt verwacht dat daarmee het Higg's deeltje/neutrino c.q. het fotino kan worden aangetoond. Dat zal niet gebeuren. De LHC kan alleen deeltjes materie en fotonen waarnemen/detecteren en niet de kale massa/lading/magnetische spin van deze elementaire massa deeltjes c.q. fotino's.

De huidige detectieapparatuur van de LHC, de Atlas, is ontoereikend voor de detectie van fotino's/ neutrino's/ Higgs deeltjes die bij de LHC vermoedelijk ook in grote getale zullen vrijkomen. Voor het meten van die allerkleinste deeltjes moet worden teruggevallen op de eerder genoemde werkwijzen met bijbehorende enorme apparatuur die speciaal is ontwikkeld voor het vaststellen van fotino's. Van de vrijkomende fotonen kan de LHC evenmin hun massa, lading en magnetische spin detecteren.

4) Geen gravitatie-deeltje of graviton:

In document E3 www.uitwijkwinkel.eu heeft de auteur de oorsprong en het wezen van gravitatie afgeleid en zijn de gravitatie wetten van Newton fundamenteel aangepast. Gravitatie wordt alleen gegenereerd door de “schil” elektronen van het atoom in wisselwerking met de snelheid van dat atoom in het heelal t.o.v. het centrum C van het heelal. Hoe groter de (rotatie)snelheid van het atoom hoe *lineair groter* de door de “schil” elektronen van het atoom gegenereerde gravitatie. Gravitatie heeft *geen directe relatie* met massa, alleen een *indirecte relatie* via het atoom en zijn schilelektronen en snelheid in het heelal:

-) Gravitatie gaat met een oneindige snelheid door het heelal:

Gravitatie straling is de enige vorm van straling in het heelal zonder *massa, lading, magnetische spin* en *kinetische energie*. Dat heeft tot gevolg:

a) Dat het *gravitatie deeltje/het graviton* niet bestaat. De LHC zal dergelijke gravitatie-deeltjes (graviton) niet kunnen aantonen.

b) Bij het ESA-NASA LISA project zullen daardoor ook geen gravitatiegolven worden aangetoond.

c) Deze massaloze gravitatie straling verplaatst zich, net als tijd, met een oneindige snelheid door het heelal. Gravitatie is daardoor ook de enige vorm van straling die, net als tijd, het heelal steeds voor 100 % verlaat.

Alle andere vormen van straling bezitten massa, lading en magnetische spin waardoor hun snelheid wel eindig is. Verder zijn alle andere vormen van straling geladen en hebben deze een magnetische spin waardoor ze worden afgebogen door elektrische en magnetische velden in het heelal die uitgaan van sterren, sterrenstelsels en zwarte gaten. Door die afbuiging blijven alle andere vormen van elektromagnetische straling en deeltjesstraling volledig binnen het heelal of beter gezegd binnen de heelalbol die een dikte heeft van 20 - 60 miljoen lichtjaar.

***4) CONCLUSIES:**

1. Duidelijke driedimensionale structuren van het proton/elektron zijn uitgewerkt die starten vanaf het laagste massaniveau met het fotino, Higg's massa deeltje c.q. neutrino. De auteur heeft de structuur van het proton en het elektron reeds in 2008 uitgewerkt en gepubliceerd op www.uitervijkwinkel.eu.
2. In document F1 zijn 12 subatomaire deeltjes van het (anti)proton uitgewerkt evenals 12 subatomaire deeltjes van het (anti)elektron samen met hun drie dimensionale afbeeldingen. Dit zijn alle mogelijke en denkbare stabiele subatomaire deeltjes in het heelal. De auteur heeft in F1 in feite een volledig nieuw Standaard Model afgeleid, het Elementair Deeltjes Model (2008).
3. Vanwege de onvermijdelijk optredende annihilatie leveren deeltjesversnellers een volkomen vertekend beeld op van de structuur van de botsende deeltjes. Die annihilatie is inherent aan de onderzoeksmethode en de wijze van meten. Annihilatie maakt deeltjesversnellers in feite principieel ongeschikt voor subatomair deeltjesonderzoek van materie.
4. Vanwege de annihilatie komt veel energie vrij die steeds ten onrechte is doorvertaald naar allerlei "massa"/energiedeeltjes (GeV). Die "energierijke" deeltjes zijn uiteindelijk uitgemond in het huidige Standaard Model dat overigens geen enkele relatie heeft met het in document F1 uitgewerkte subatomaire deeltjesmodel van de auteur. Zie schema 2 bladzijde 33 van F1.
5. Het deeltjesonderzoek bij o.a. de LHC zal belangrijke vragen van de wetenschap ten aanzien van de structuur van het proton niet kunnen beantwoorden. De LHC kan geen gluon, geen graviton en/of geen fotino's detecteren. De LHC zal deze afsluitende puzzelstukjes van het Standaard Model niet vinden.
6. Het huidige Standaard Model zal ingrijpend veranderen en uiteindelijk transformeren in 12 subatomaire deeltjes van het proton en 12 subatomaire deeltjes van het elektron zoals uitgewerkt in document F1 op www.uitervijkwinkel.eu.

***5) SCEPSIS EN ONGELOOF:**

Anno 2011 heeft de wetenschap de nodige scepsis t.a.v. de door de auteur uitgewerkte inzichten. Die zijn immers niet geënt op de gangbare wetenschappelijke traditie(s) en op de vakliteratuur. De auteur is origineel. Bij hem zit de natuur verrassend eenvoudig en vooral strikt logisch en overzichtelijk in elkaar qua structuur en opbouw. In de huidige wetenschap is de balans erg doorgeslagen naar weten = meten en is de logica wellichts iets te veel uit het oog verloren geraakt.

De, door de auteur, uitgewerkte afbeeldingen van de ruimtelijke structuur van het proton en die van het elektron, tonen ook de onderliggende niveaus van quarks, strings, rotorfotonen, fotonen en fotino's en kunnen krachten technisch. De auteur toont in dit document de structuur van het proton en het elektron waarnaar de wetenschap op zoek is bij de LHC maar daar helaas niet zal vinden vanwege de optredende annihilatie!

Annihilatie speelt de wetenschap zodanig hinderlijk parten dat de constructie en opbouw van het proton niet te herleiden zijn uit de onderzoeksresultaten van de LHC. Mogelijk blijft de benadering van de auteur ook zuiver theoretisch omdat we (tot op heden) geen andere mogelijkheden hebben om de microkosmos experimenteel te benaderen.

De auteur heeft een duidelijke kijk op de mogelijk meest waarschijnlijke structuur van het proton en elektron. Zijn systematiek komt uit op het (anti)proton en het (anti)elektron als de enig mogelijke stabiele subatomaire bouwstenen van atomen/anti-atomen en zwarte-gat atomen. Dat is ook wat we aan materie waarnemen in het heelal. De wetenschap kan domweg niet om document F1 heen. De auteur verwijst verder naar document F2 (massadefect) en F3 (atoomkernen zonder neutronen).

***6) LITERATUUR:**

- 1) Bing-Song Zou : Five Quark components in Baryons,
Institute of High Energy Physics CAS Beijing.
- 2) Bing-Song Zou : Five quarks components in Baryons,
arXiv: 1001.1084v1 [nucl.th] 7 Jan 2010.
- 3) Kennislink.nl Nieuw deeltje van vijf quarks.
1 juli 2003 Japanse Spring-8 lab

Op internet zijn meer literatuur verwijzingen te vinden doch die zijn, verfoeilijk genoeg, alleen tegen betaling te downloaden.

***7) BESLUIT:**

De auteur is bereid om vragen schriftelijke te beantwoorden. Hij kan ook een mondelinge toelichting verzorgen van circa één uur: apb.uitervijkwinkel@gmail.com

ir. A.P.B. Uiterwijk Winkel
Zwijndrecht, Nederland